

From: Baruch Taub baruchtaub120@gmail.com
Subject: PARSHAT KORACH 5784
Date: 28 Jun 2024 at 6:47:36 PM
To: Baruch Taub baruchtaub120@gmail.com

אמת ליעקב במדבר פרשת קרח פרק טז פסוק כח 1.

ויאמר משה בזאת תדען כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה וגוי' (כח)

הרי שמשה רビינו החליט מעצמו להביא את כל מסירת התורה בסכנה, שהרי לא מצינו שהבטיחו הקדושים ברוך הוא שיעשה לו נס, ואם לא היה עשה הקדוש ברוך הוא הנס הרי זה כמו שמשה רビינו מודה שאינו שליח ה', ואמאי עשה כן? אבל באמת לא הייתה למשה ביריה אלא לעשות כן, והיינו משומם שאם בתקופה היא עדין ינסם אנשים המפקפים על שליחותו, אם כן כל תורה שמסר לישראל אינה שווה כלום, שהרי אז תמיד יבואו עוד כאלה ויפקפקו על אמיתות שליחותו, וא"כ מוכרכה הוא לעשות "נסיון" זה, שהרי אף אם הקדוש ברוך הוא לא יעשה את הנס ויתברר שמשה אינו שליח אמיתי, אבל אם לא יעשה כלום ג"כ יצא כן, שהרי בלי זה תמיד יפקפקו אנשים באmittiyot, ולכן לא היה מנוס למשה מלעשות כן, וד"ק

שם ממשואל במדבר פרשת קרח שנה תרעוד 2.

ברש"י ראה שלשלת גדולה יוצאה הימנו ממשואל וכו' אמר בשבilo אני נמלט וכו' ייש להבין הלא ברא מזכה אבא, ולמה לא העילה לו זכותם. ונראה שהוא כתעם (יומה פ"ח ב) אחותו יום הכהנים מכפר אין יה"כ מכפר, מפני שיו"כ ה' סיבה לחטאosalmalah יה"כ לא חטא, ע"כ אינו מכפר. וכן נמי היהת כאן שלשלת הגדולה היוצאה ממנה היהת סיבה לחטא, ואלמלה הם ה' מתיירא. ומכאן דהא דין יה"כ מכפר הינו שאלמלה יה"כ לא חטא, אבל מי שבגרה עליו תאוטו שאפי' בלבד ידעתו שיו"כ תכפר מעכבות הכפירה הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלוה אותם כרגע, ייש להבין למה אמר כרגע. ובאור הח'ים פירש שהגזרה בחטא מרגלים לא נמחלה שהיא גזר דין שיש עמו שבואה שאינו נקרע, אלא שנתארכה הגזרה עד שלא מת אחד פחות מבן ששים, וא"כ העדה כבר יש עליהם חיוב כל', ומה יוסיף להם עתה בחטא קרח, וכל' חידוש הגזרה אינו אלא מה שיה' כרגע, עכט"ד

בנפי יונה 3.

הרב הדומה למלאך

ויקח קונית בוני'צ'ר בונ'קהת בון'לוי ווילו ואכ'לום בני' אליאב ואיזו בונ'פלת בני'
ראיבון (במדבר ט"ז א')

"מה עשה? עמד וכנס מאותם חמישים ראשי סנהדראות - רובן משפט רואון שכינוי - והם אל'יצור בן שדי'אור וחביריו וכיוצא בו - שנאמר: 'נשי' עדה קראי' מועעד', ולהלן הוא אומר (במדבר א' ט"ז): 'אללה קרואי העדה' - והלבישן טליתות שכולן תכלת. באו ועמדו לפני משה. אמרו לו: טלית שכולה של תכלת חי'בת בציית או פטורה? אמר להם: חי'בת. התחלו לשחק עליו; אפשר טלית של מין אחר חוט אחד של תכלת פוטרה, זו שכולה תכלת לא תפטור את עצמה?'. (רש"י, שם)

הגאון ר' יוסף דוב סולובי'ץ' מරחיב ומבהיר כיצד נסה קורה להשתמש בתכלת על מנת לבסס את טענותיו.

באופן כללי נחלה התורה לשני חלקים עיקריים; חלק אחד בני' מרעיוונות מובנים וברורים שנייתנים להשגה כזו או אחרת על ידי השכל. לעומת זאת, החלק השני מורכב מרעיוונות שקשה לתפוס אותם באמצעות ההגון האנושי.

אפשר ושני הצבעים השונים של חוטי ציצית - התכלת והלבן - באים לבטא את השניות זו; החוטים הלבנים מסמלים את אותם עקרונות שניתן להסביר בזקן באופן המתישב על הלב, ואילו התכלת עוסקת בReLUוניות הנסתירים שנמצאים מעבר להשגתנו האנושית.

הבנה זו של מצוות התכלת מבוארת בדברי הגمرا במנחות (מ"ג ע"ב). הגمرا מלמדת אותנו ש"תכלת דומה לים, ים דומה לרוקע ורקייע לכיסא הכהן" - הרי אנו רואים שהתכלת אמורה לחבר אותנו לכיסא הכהן, שנמצא הרחק מעבר לתחום ההשגה שלנו. גם הדרך שאנו עושים בתודעתנו באמצעות התכלת היא דרך של יציאה מגבולו ההשגה של האדם; הים הוא מקום עצום שנראה לנו כחסר גבולות ובו אין לאדם יכולת להתקיים. הוא מקיים את היבשה ומגדיר למעשה את האזור שבו אנחנו יכולים לגור ולהיות. דרך התבוננות בים אנו אמורים להתבונן בשמיים, שנמצאים מעבר לעולם ואליהם אנחנו אפילו לא יכולים לעמוד בצורה ארעית כמובים, ומוכחים علينا להזכיר בכיסא הכהן, שנמצא מעל לנבראים כולם.

אמנם, החוט של תכלת שנצטוינו לשים בציית לא נועד רק להזכיר לנו שישום גבהים שידנו אינה משגת אותם, אלא נועד להדריך אותנו כיצד יש להתייחס לדברים כאלה; כיצד علينا לנוהג כאשר ניתקל במהלך חיינו ברעיוון או במצב של מראות עין אין לו שום הסבר או פתרון. מה علينا לעשות כאשר השכל שלנו נתקל בקירות אטום שהוא אינו יכול לבקווע. תכילתת של הציית היא להביא אותנו לזכור את מצוות השם ואת העובדה שאלה מחייבות אותנו בכל מצב - גם כאשר איןנו מצליחים להבין את הדברים לאשורים.

על מנת להתמודד עם מצבים אלו אנו זקוקים לרבי ולמורה דרך שינויו אותן. אנו צריכים דמות שנמצאת במקום גבוה יותר מזה שאנחנו עומדים בו על מנת שזו תושיט לנו יד ותאפשר לנו לחצות את הנהר בביטחון.

חשוב לציין שהចורך הגדול ב"שימוש תלמידי חכמים" אינו פסק גם כשהרבו של האדם נפטר. גם כאשר הרובינו נוכח אנו צריכים להיות מסוגלים להעלות בדעתנו כיצד היה הרבה נהוג וכייזה הייתה מתייחס לקרה שלפניו.

עיקרונו זה בדיקת עמד במרכזה המחלוקת שחולל קורת. הוא בקש לשולל את הצורך בהסתמכות על הרוב באומרו: "רבי לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו עלי קהל ה'" (במדבר ט"ז ג'). קורת טען שככל אחד ואחד יכול לפסוק בעצמו ולפנותו בלבד את ספקותיו ההלכתיים האישיים. הרי כל העדה כולם קדושים, ובתוכם ה'! איזה מקום אפוא יש לדמות שנמצאת מעל לאדם עם האדם עצמו ניחן בתכוונות כה גדולות? האם אין לנו את הכלים

הבסיסיים להכريع במקרים של ספקות? ואם אין לנו, כיצד יכולה דמותו של הרוב לפצות את החסר? מה יש לרוב שאין לנו?

קורח היה סבור שם כלל ישראל יהיו דומים ל"טלית שכולה תכלת" יהיה להם את הכח לעסוק גם בדברים גבוהים ביותר. למעשה, טענה זו ביטהה גישה המאמינה שהתורה יכולה להיות בתוך תחומו של האדם. הוא איננו זקוק לחוטים שיקשרו ויחברו אותו למציאות גבוהה יותר, רוחקה.

משה ובני השיב לו שישנם דברים שמצד עצם תמיד יהיו מעבר להישג ידו של האדם, והדרך היחידה לגשת אליהם לצורך נכונה היא לשזר חוט של תכלת - ככלומר, לראות את הרוב כמי שעומד מעלי ומסוגל להושיט לי יד ולמשוך אותי מעבר למקום שבו אני נמצא - ממש כשם שהחות מושך את הטלית ומחבר אותה למקומות שנמצאים מחוץ לתחומה הפרטיה.

את אותו רעיון אנו יכולים למצוא בדברי חז"ל (מועד קטן י"ז ע"א) שדרשו את הפסוק (מלachi ב' ז): "כִּי שְׁפָתִי כֶּהָן יִשְׁמַרְוּ דָעַת וְתֹרֶה יִבְקַשׁוּ מִפִּיהוֹ כִּי מֶלֶךְ ה' צְבָאוֹת הָאָז": אם דומה הרבה למלאך ה' יבקשו תורה מפיו, ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו".

מו"ר, הגאון ר' יעקב ויינברג, הסביר את העובדה שהגמר משווה את הרב למלאך באופן הבא; מלאך הינו ישות רוחנית המבצעת את רצון ה' מבלי להתחשב בשיקולים אישיים כלשהם. יש לו רק מטרה אחת: לבצע את רצון ה'. תפקידו של המלאך הוא להיות שליח נאמן ולהעביר את רצון ה' כהוינו. על מנת להגשים אותו כאן בעולם התחתון.

כאשר בא אדם לבחור לו רב, יש עליו לבדוק האם הרב בעצמו מעביר את מה שהוא בעצמו למד מהרב שלו, או האם שינה את המסורת שקיבל. אם זה אכן כך, והוא איננו משנה מהמסורת שקיבל בעצמו, ניתן להניח שהמסורת שרבו מעביר אליו משתרעת בחזרה עד לתורת משה ובינו לעצמו.

על פי הדברים הנ"ל נוכל להוסיף שאל רב כזה אפשר להתייחס/cal malach, כלומר:/cal mi shnoued latavor bigno bain haolamot haorochim shel meulino. רק mi shosomer naamna ul rizipotah shel haמסורת יכול להיות חוליה בשרשראת המקשרות otenu ud lemuad hr sini uzemo.